

A felperesek többletmunka-végzése döntően az ügyeletekhez kötődött.

A felperesek a módosított kereseti kérelmükben elsődlegesen kérték annak megállapítását, hogy a teljes ügyeletben eltöltött idő időtartama munkaidőnek minősül, mégpedig rendkívüli munkaidőnek és ennek figyelembe vételével kérték az alperes kötelezését a rendkívüli munkavégzésért járó illetménykülönbözet megfizetésére, annak középarányos időtől számított kamataival együtt. A felperesek másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy az évi 416 órában és azon felül teljesített, úgynevezett önkéntes többletmunkára vonatkozóan kérték a rendkívüli munkaidő figyelembevételét és ennek megfelelően az önként vállalt többletmunkára vonatkozó rendkívüli munkavégzés esetén fizetendő 50 %-os pótlék megfizetésére kérték az alperes kötelezését.

A felperesek mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelmükben kérték az alperes kötelezését arra, hogy jelentse be a társadalombiztosítási szerv felé, – figyelemmel a hatályos jogszabályi rendelkezésekre – hogy az általuk önként vállalt többletmunkavégzés kiegészítő szolgálati időnek minősül. A felperesek kérték továbbá az alperest perköltségben is marasztalni.

Az alperes érdemi ellenkérelmében mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelem elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte.

A bíróság a másodlagos kereseti kérelmet találta a l a p o s n a k.

A felperesek a Baranya Megyei Kórházzal közalkalmazotti jogviszonyban álltak, ezért a felperesek által ellátott ügyelet díjazására vonatkozóan az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 14.§-át, illetőleg az Mt. 141.§ (1) és (2) bekezdéseit kellett alkalmazni a felperesi álláspont szerint.

A megállapított tényállás szerint a felperesek az alperesi intézményen belül végeztek orvosi, illetőleg egyéb egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó tevékenységeket. A felperesek a kereseti kérelmükben részletezték az általuk ellátott ügyeletek időtartamait, illetőleg annak tényleges térítési díjait is meghatározták.

A perben megállapítható volt, hogy a felperesek esetében munkaidőkeret nem volt meghatározva.